

«Hombres desnudos» d'Alicia Giménez Bartlett: quan la vida és una «merde»

L'escriptora Neus Arqués analitza la novel·la guanyadora del darrer Premi Planeta

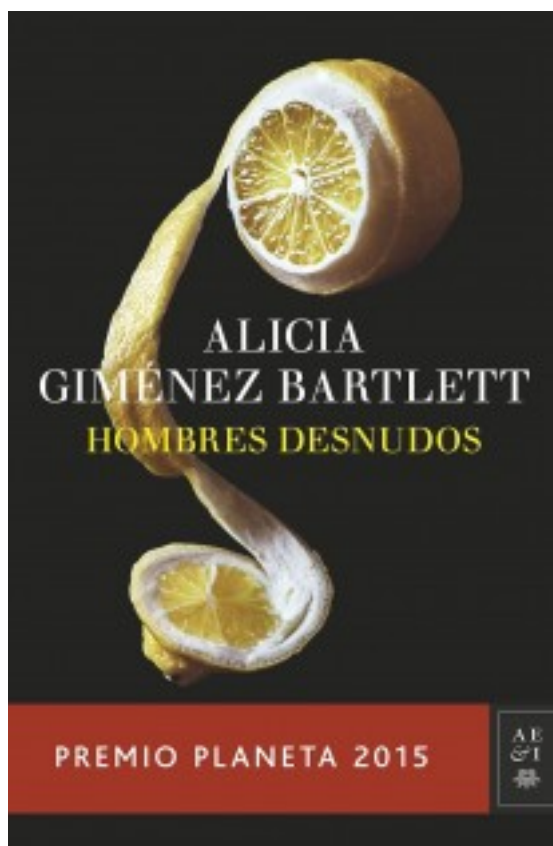
Alicia Giménez Bartlett, guanyadora del Premi Planeta | ACN

Alicia Giménez Bartlett (<http://www.aliciagimenezbartlett.es>), guanyadora del llaminer premi Planeta (<http://www.premioplaneta.es>), va recollir el guardó vestida amb un jersei brodat amb la paraula "merde", brillant sobre l'escenari fosc. Aquest contrast resumeix el sentit de la vida que traspua la seva *Hombres desnudos* (<http://www.naciodigital.cat/noticia/96511/alicia/gim/nez/bartlett/premi/planeta/2015/novella/hombres/desnudos>). A la coberta de la novel·la, una llimona a mig pelar ens n'avança l'amargor.

Irene, una dona de quaranta anys esclafada per la tutela paterna, entra en crisi quan el marit la deixa. Per sortir-ne, s'apropa a Genoveva, rica i alliberada. Davant, Javier, professor de literatura desesperat perquè ho ha perdut tot: feina, xicota i amics "que leían libros de Murakami y veían películas de los Cohen en versión original". Qui l'ajuda és Ivan, un *Pijoaparte* enrabiad i justicier.

La relació entre Irene i Javier creix a la cruïlla de la crisi sentimental amb l'econòmica. Els quatre personatges s'emmirallen: les relacions amb els pares, els rols socials (de mestre a alumne stríper), la situació econòmica (elles viuen de rèdits i ells, de ballar en pilotes). Crisi també de la literatura: l'autora basteix la pròpia agenda amb referències bibliogràfiques que alimenten una segona lectura.

Col·locats davant la possibilitat que una crisi

Coberta d'«Hombres desnudos», novel·la guanyadora del Premi Planeta 2015 Foto: Planeta

El text ens ho recorda més d'un cop: un "puto" no es un "gigoló". Tot és més sòrdid. El submón dels "chicos de alterne" queda perfectament reflectit i amb ell juga el títol del llibre. Giménez Bartlett, autora de referència en novel·la negra espanyola, proposa una novel·la social... negra, marcada pel ritme creixent de l'acció i la versemblança amb que exposa la degradació psicològica dels protagonistes.

Els diàlegs no indiquen les transicions; de vegades sonen encarcerats, sobretot si els contraposem a unes descripcions potentíssimes, com la d'aquest *striptease*: "Está moviéndose como en un coito despacioso, majestuoso, ritual. Suda, siente gusto, se encuentra en algún lugar privado, tórrido".

Hombres desnudos ens col·loca davant la possibilitat que una crisi, una, la que vulgueu, ens capgiri la vida. No hi ha escapatòria; la voluntat no pot res. Només ens queda, com a consol, el realisme cínic d'Ivan, "el putó amo", quan ens avisa que "puede que los libros no pinten la vida más bonita de lo que es, pero sí que la hacen más importante. Y cosas importantes en la vida de la gente corriente no hay. Nada, nada es importante".

***Neus Arqués és autora de la novel·la *Un hombre de pago* (<http://www.neusarqués.com/un-hombre-de-pago/colgada-del-brazo-de-un-hombre-de-pago/>) .**

